ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

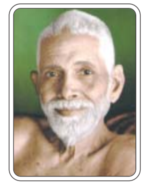

సంపుటి : 9 సంచిక : 21 పుష్పం : 43-44 20-7-2004

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 9 ISSUE : 21

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - **PALAKOL**
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

"స్వాములతో సహవాసం సంపద - అహంకారులతో సహవాసం ఆపద"

"స్వామి అంటే సొత్తుగలవాడని అర్థం. జ్ఞాని అధీనంలో కామధేనువు, కల్పవృక్షం, చింతామణి ఉంటాయి, సద్గురువు సంకల్పించుకొని రెండుచేతులు ఎత్తి ఆశీర్వదిస్తే కుడిచేతి నుంచి ఆధ్యాత్మికతరంగాలు, ఎడమచేతినుంచి భౌతికసంపదగల తరంగాలు సాధకునివైపు ప్రసారమౌతాయని పెద్దలు అంటారు. అవి దరిద్రుని రాజాధిరాజుగాను, నిరక్షరుణ్ణికావ్యాలు వల్లించేలాగును మరియు జ్ఞానసింహాసనం మీద కూడా కూర్చోబెట్టగలవు. గురుసమక్షంలో మన ప్రయత్నంలేకుండా సుఖ-శాంతులతో నిశ్చలంగా ఉంటాము ఈతిబాధలు ఎంతో దూరానికి పోతాయి. వారి చూపు - స్పర్శ - సంకల్పం - మాట అంతా అనుగ్రహమే. మానవుడు దుర్జన సహవాసంవల్లనే పతనమౌతాడు. "జ్ఞాని సహవాసంకోసం భూమి అంచుల వరకూ ప్రయాణించెయ్యి" అన్నారు ఐన్‌స్టయిన్. మానవునిగా, జిజ్ఞాసిగా పుట్టినా, మహాపురుషుల ఆశ్రయం లభించటం గొప్పవరం. అది లభించిననాడు ఈదృశ్య ప్రపంచం అంతా అర్ధరహితంగా, భ్రమగా

ఈ సంచికలో...... **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు**

01-07-04	చింతపర్రు	3
02-07-04	జిన్నూరు-	8

Visit us @ www.srinannagaru.com

నిశ్చయంగా తెలుస్తుంది. సత్యాన్ని పొందాలనే కాంక్ష జిజ్ఞాసువులో పరవళ్ళు తొక్కుతుంది. ఇక అజ్ఞానితో సహవాసంవల్ల మృత్యు భయం, రాగద్వేషాలరాపిడి భయం, తాపత్రయాలతో జనించే అలసటలు, అసంతృప్తి, అశాంతి, ఈ ప్రాపంచిక సుఖాలు అన్ని భద్రతనిస్తాయనే భ్రమలు వెంటాడి వాటికి బందీలుగా, దీనులుగా, దుఃఖితులుగాను చేయిస్తుంది. అజ్ఞానిలో ఉన్న అసూయత, కక్ష, పగ, ప్రతీకారబుద్ధి అతని సన్నిధివల్ల మనకు ప్రసరించి అశాంతిని కలిగిస్తాయి. "మీరు రాగద్వేషాలతో నిండిన వ్యక్తి సమక్షంలో కూర్చుంటే, వాడు మీతో మాట్లాడక పోయినా వాడిలో ఉండే దుష్టసంస్కారాల ప్రభావంతో మీరు అశాంతిని పొందుతారు. ఏకాంతవాసం, స్వాములతో సహవాసం-గుహవాసం శ్రేష్టం, అభ్యుదయం" అన్నారు శ్రీనాన్నగారు. జ్ఞాని సమక్షంలో మానసిక రోగాలు అంటుకోవు, మోహం నశిస్తుంది, నిశ్చలత్వం సిద్ధించి జీవన్ముక్తులు ఔతారు. అఖిల మానవకోటి ఏనాటికైనా వారిని అనుసరించి తీరవలసిందే. వారికి వారే ధర్మనియంతలు, వారి అడుగు జాడల్లో ధర్మ స్వరూపం, రూపుదిద్దుకొంటుంది. "ఇల్లును చూస్తే ఇల్లాలును చూడనక్కరలేదు" అనేది నానుడి. అంటే ఇంట్లో స్వాములచిత్రపటాలు, అర్ధవంతమైన గ్రంధాలు, పరిశుభ్రత ఉంటే వారు నిజసంపదలో ఉన్నట్లు లెక్క, భౌతికంగా వారు గురుసాన్నిధ్యంలో ఉండటం సాధ్యంకాకపోయినా మానసిక అనుబంధంలో ఉంటే, సంపదలతో, సుఖాలతో ఉన్నట్లే.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు
అర్ధవరం

లోకంలో చెడ్డవారు, మంచివారు కలిసే ఉంటారు. అందరూ మనకు గురువులే. చెడ్డవారు తమ చెడ్డపనుల ద్వారా "నావలె" నుండకుమని బోధిస్తుంటారు. మంచివారు నానుండి నేర్చుకో అని బోధిస్తుంటారు. కావున లోకంలో అందరూ మనకు గురువుల వంటివారే.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 1-7-04, చింతపర్రు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

శిరిడీసాయిబాబా విగ్రహప్రతిష్టాకార్యక్రమంలో పాల్గొనటానికి మనందరం ఇక్కడకు వచ్చిఉన్నాము. బాబాగారి తల్లిదండ్రులు ఎవరో తెలియదు, ఆయనది ఏమతమో తెలియదు. శ్రీరామనవమి రోజున భగవంతుడే ఆయన శరీరాన్ని సృష్టించాడు అంటారు. బాబాగారు నిజమైనసన్యాసి ఎందుచేతనంటే మాకు కులాభిమానంలేదు, మతాభిమానంలేదు అని మనం నోటితో చెపుతాముకాని లోపల అంతా కులాభిమానమే, మతాభిమానమే బాబాగారికి కులంతోటిగాని, మతంతోటిగాని, ఒకప్రాంతంతోటిగాని సంబంధంలేదు. ఆయన నిజమైనసన్యాసి, సమర్ధసద్గురువు, పరమగురువు. బాబాగారు గురుపూర్ణిమ, శ్రీరామనవమి, విజయదశమి ఈమూడు పండుగలు చేసేవారు. బాబాగారిని కొంతమంది శ్రీరాముడుగా అర్చనచేస్తారు, అందుకే బాబాగారిని సింహాసనంమీద కూర్చోబెట్టి, కిరీటం పెట్టి మహారాజుగా అలంకారంచేస్తారు. కొంతమంది ఆయనను దత్తాత్రేయుడుగా పూజిస్తారు, కొంతమంది ఆయనను హనుమాన్‌గా పూజిస్తారు. నేను శిరిడీవెళ్ళినప్పుడు బాబాగారు నాకు స్వప్నంలో బాలహనుమాన్‌గా దర్శనమిచ్చారు. బాబా విగ్రహంచూసేటప్పటికి నాకు బాలహనుమాన్ గుర్తుకువస్తాడు. విశ్వాసం, ఓర్పు ఈరెండింటిని స్వీకరించమని బాబాగారు జీవితం పొడుగునా చెప్పారు. కాఫీలో పంచదార ఎలాకలుపుకొంటామో అలాగ విశ్వాసంలో, ఓర్పులో ధైర్యంకలుపుకోండి అని బాబాగారు చెప్పారు. మీకు ధైర్యం ఉంటేనే విశ్వాసం నిలబడుతుంది, ఓర్పునిలబడుతుంది అని ఆయన చెప్పారు. విశ్వాసం, ఓర్పు ఈరెండింటిని జీవితం పొడుగునా ప్రాక్టీసు చేయమని చెప్పారు. అహంత, మమత ఈరెండింటిని విడిచిపెట్టమని బాబాగారు చెప్పారు. అల్లాహో అక్బర్ అంటే అందరికంటే భగవంతుడు గొప్పవాడు అని. మాలోఏదో ఆధిక్యత ఉందని మీరుఎవ్వరూ అనుకోవద్దు, మీలో ఆధిక్యత ఏమీలేదు, అహంకారంఉంది అంతే. మీ అహంకారమే మీకు ఆధిక్యత కింద కనిపిస్తోంది. నాలోఏదో ఆధిక్యత ఉంది అని అనుకోవటం వలన భగవంతుడికి దూరమయిపోతారు, దేహానికి దగ్గరఅవుతారు, లోకానికి విషయాలకు దగ్గరవుతారు. నాలోఏదో విశేషం ఉంది, నాలో ఏదో ఆధిక్యత ఉంది అనేటువంటి పెంటగోడవలను విడిచిపెట్టమని బాబాగారు చెప్పారు. భగవంతుడికంటే మనం తెలివైనవారము అనుకొంటూఉంటే ఇంకమనం భగవంతుడిని ఏమి అర్చనచేస్తాము, ఇంక భగవంతుడిని ఏమిప్రేమిస్తాము.

బాబాగారు శిరిడీకి రాకముందు అడవిలో ఉండేవారు. బాబాగారు అరణ్యంలో ఒకచెట్టుకింద కూర్చొని ఉండగా సమీపగ్రామంలో ఉన్న ఒకరు తనగుర్రం పోయిందని, ఆ

గుర్రంమీద ఆధారపడి బతుకుచున్నాము అని ఆయన దగ్గరకువచ్చి చెప్పాడు. అప్పుడు బాబాగారు అతని గుర్రం ఫలానాచోట గడ్డిమేస్తోంది అని చెప్పారు. బాబాగారు చెప్పిన చోటుకు వెళితే అక్కడఅతని గుర్రం ఉంది. అప్పుడు అతను గుర్రాన్ని తోలుకొని బాబాగారి దగ్గరకువచ్చి మీరునాకు గుర్రం దొరికేలా చేసారు, మీరు మాఇంటికి రండి అన్నాడు. ఈరోజురాను, రేపువస్తాను అని బాబాచెప్పారు, అలాగే మరుసటిరోజు బాబాగారు అతని ఇంటికి వెళ్ళారు. బాబా అక్కడఉండగా ఒకపెళ్ళి సంబంధం కుదిరింది, మగపెళ్ళివారిది ఇప్పుడు బాబా ఉన్న ఊరు, ఆడపెళ్ళివారిది శిరిడీ. మీరుకూడా పెళ్ళికి శిరిడీ రావాలని వారు బాబాను అడిగారు, బాబా సరే అన్నారు. బాబాను బండిమీద శిరిడీ తీసుకొనివెళ్ళారు. శిరిడీలో ప్రాచీనకాలంనుండి విష్ణువుకి సంబంధించిన గుడి ఒకటి ఉంది, ఆగుడి ఏరియాలో బళ్ళుఅన్ని ఆపారు. బాబాను అప్పుడు ఫకీర్ అనేవారు. బాబా బండి దిగుతూ ఉంటే ఆలయధర్మ కర్తచూసాడు. అధ్భుతమైన దయ, ప్రేమ ఆయనకు బాబా మొఖంలో కనిపించాయి. ధర్మకర్త దగ్గరకు వచ్చి యా సాయిబాబా అన్నాడు అంటే స్వాగతం అయ్యా సాయిబాబా అని, అప్పుడు వచ్చింది సాయిబాబా అని పేరు. శిరిడీకి ఇంతకాలానికి వచ్చావు నీకు స్వాగతం అయ్యా సాయిబాబా అని దేవాలయ ధర్మకర్త నోటివెంట వచ్చిన ఆపేరు విశ్వవ్యాప్తమయ్యింది. అప్పుడు ధర్మకర్త సాయిబాబాతో మీరు పెళ్ళికి వచ్చి వెళ్ళటం కాదు, ఇక్కడ శిరిడీలో ఉండిపోవాలనికోరాడు, అది జన్మాంతర అనుబంధం. బాబా గురువులు అందరికి ఒకమాట చెప్పారు. మీ దగ్గరకు వచ్చిన వారిమీద చిరాకుపడకండి. ఎందుచేతనంటే పూర్వజన్మలో మీతో అనుబంధం ఉన్నవారే మీ దగ్గరకు వస్తారు, లేకపోతేరారు అందుచేత వారిని విసుక్కోవద్దు అని బాబా చెప్పారు. 1858వ సం॥లో బాబాగారు శిరిడీ వచ్చారు. ఆయన సుమారు 60 సంవత్సరాలు శిరిడీలో ఉన్నారు. 1918వ సం॥లో అక్టోబరు నెల 15వ తేదీన బాబాశరీరం విడిచిపెట్టారు. బాబాకు శరీరం పుట్టినరోజులేదు. ఆదేహం శ్రీరామనవమిరోజున సృష్టించబడింది కాబట్టి శ్రీరామనవమి రోజున పుట్టినరోజు చేస్తారు. తల్లికి బిడ్డలకు ఎటువంటి సంబంధం ఉంటుందో బాబాకు భక్తులకు అటువంటి సంబంధం ఉండేది. నాశరీరంతో సంబంధంలేదు, ఈశరీరం లేకపోయిన నేను మీతో కలిసే ఉంటాను, మీ కష్టసుఖాలలో పాల్గొంటాను, మీ కష్టాలను తీరుస్తాను, మీ కోరికలను నెరవేరుస్తాను, మీ కోసంపనిచేస్తూ ఉంటాను, భౌతికశరీరానికి దీనికి ఎటువంటి సంబంధంలేదు అని బాబాచెప్పారు. బాబాదగ్గర నటనలేదు, బాబాకు బ్యాంక్‌ఎక్కౌంటు లేదు. ఎవరైనా ధనవంతులు డబ్బుఇస్తే చేతితోపుచ్చుకొనేవాడు, మరల పేదవారికి ఆధనం ఇచ్చేసేవాడు. ఒకదొంగ ఇంటిలోని వస్తువులను తీసుకొనిపోతూ ఉంటే పోలీసువారు పట్టుకొని మేజిస్ట్రేట్ దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళారు. ఈవస్తువులను ఎక్కడ

దొంగిలించావు అని అడిగితే నేను దొంగతనం చేయలేదు, నేను షిరిడీ వెళ్ళాను, వాటిని సాయిబాబా నాకు ఇచ్చాడు అని చెపుతాడు. అప్పడు మేజిస్ట్రేట్ బాబాకు సమన్లు పంపండి అన్నారు. ఆయన పెద్దాయన, ఆయనను ఇక్కడకు తీసుకొనిరావటం బాగుండదు, ఎవరినైనా పంపటం మంచిది అని అంటే అప్పడు ఆయన తరపున ఒకరిని బాబాదగ్గరకు పంపుతారు. అతను బాబాదగ్గరకు వచ్చి, మీ పేరు ఏమిటి అన్నాడు, ఈ శరీరాన్ని సాయిబాబా అంటారు అని బాబా చెప్పారు. నీ తండ్రి పేరు ఏమిటి అని అడిగితే సాయిబాబా అన్నారు. మీమతం ఏమిటి అని అడిగితే నామతం భగవంతుడు అని చెప్పారు, నీకులం పేరు ఏమిటి అని అడిగితే, నాకులం పేరు భగవంతుడు అని చెప్పారు. నీవయస్సు ఎంత అని అడిగితే నావయస్సు 500 సం॥లు అని చెప్పారు. ఇదేమిటి అని అడిగితే చెప్పింది రాసుకో అన్నారు బాబా, 500 సం॥లు అంటే ఆయన ఎప్పడూ ఉన్నాడు, ఆయనకు వయస్సు ఏమిటి? శరీరానికి వయస్సు కాని బాబాకు వయస్సు ఏమిటి, ఆయనకు వయస్సుతో సంబంధంలేదు. ఫలానా వస్తువు నీవు ఇచ్చావు అని చెపుతున్నాడు, మేము రికార్డు వ్రాసుకోవాలి ఆవస్తువులు నువ్వు ఇచ్చావా అని బాబా గారిని అడిగాడు. ఏమి ఈగోల, ఆగోలతోటి నాకేమి సంబంధం అన్నారు. అది వ్రాసుకొని ఆప్లీడరు వెళ్ళిపోయాడు.

కళ్యాణ గుణాలు లేకుండా, దైవీగుణాలు లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం రాదు అని బాబా చెప్పారు. పునాది లేకుండా ఇల్లుకడితే అది నిలబడదు అలాగే కళ్యాణగుణాలు లేకుండా, దైవీగుణాలు లేకుండా మీరు ఆత్మజ్ఞానం కోసం ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే మీరు ఫెయిల్ అవుతారుకాని సక్సెస్ అవ్వలేరు. 1917వ సం॥లో తిలక్‌గారు బాబాగారి దగ్గరకు వచ్చారు. ఎవరోస్నేహితుడు తీసుకొనివచ్చి తిలక్ గారిని బాబాగారికి పరిచయం చేసాడు. ఈయన గొప్పనాయకుడు, దేశభక్తుడు, గొప్పపండితుడు, బహుముఖమేధావి అని తిలక్ గురించి బాబాకు చెప్పాడు. అప్పడు బాబాగారు ఒకమాట చెప్పారు. ఆయనచేసిన పనిమంచిదే కాని ఆయన టైముఅయిపోతోంది, కొత్తనాయకుడు వస్తున్నాడు అని బాబాఅన్నారు. 1920వ సం॥లో తిలక్‌గారు శరీరం విడిచిపెట్టారు, 1921లో గాంధీగారు నాయకత్వం లోనికి వచ్చారు. బాబాగారికి అన్నదానం అంటే బాగాఇష్టం. బాబా రోజూ బిక్షకు వెళ్ళేవారు. బిక్షతెచ్చుకొన్న అన్నం ఎవరికో ఒకరికి పెట్టకుండా బాబా తినేవారు కాదు. తక్కువ తినండి, తక్కువ మాట్లాడండి అని బాబా చెప్పేవారు కాని మనం ఎక్కువగా తింటున్నాము, ఎక్కువగా మాట్లాడుతున్నాము. పాండిత్యం, డబ్బు, అధికారం లేకపోయిన భగవంతుడి మీద విశ్వాసం ఉంటే చాలు వాడికి ఆత్మానందం కలుగుతుంది అని బాబా చెప్పారు. బాగాధనం ఉండి ఎవరైనా లోభిత్వంగా ఉంటున్నారు అనుకోండి వారిని మీ జేబులో 100రూ॥ ఉన్నాయి

ఇలా ఇవ్వండి అని బాబా అడిగేవారు. ఎందుచేతనంటే వారికి లోభిత్వం అనే గుణం పోగొట్టటానికి బాబా అలా అడిగేవారు, వారి జేబులో ఎంతఉందో బాబాకు తెలిసేది. బాబాకు రాజకీయం గొడవలేదు, కులాల గొడవలేదు, మతాల గొడవలేదు, అన్నింటికి అతీతంగా ఉండేవారు, ఎప్పడూ నిర్మలంగా ఉండేవారు బాబా. చావుపుట్టుకలతో సంబంధం లేకుండా ఏదైతే అంతటా వ్యాపించి ఉందో దానిని తెలుసుకో అని గీతలో పరమాత్మచెప్పాడు. జ్ఞానాన్ని గురువును ఆశ్రయించినేర్చుకో. గురువు దగ్గర ఎలా ఉండాలో ఇక్కడ భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. హృదయపూర్వకంగా, నిండుమనస్సుతో గురువుకు నమస్కరించు, అందులో కపటం ఉండకూడదు. గురువు హృదయంలో జ్ఞానం ఉంటుంది కాని అది రోజా పొంగదు. తగిన భక్తుడు వచ్చినప్పడు విశ్వాసపాత్రుడు వచ్చినప్పడు గురువు హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానసముద్రం పొంగుతుంది. జ్ఞానసముద్రం పొంగకపోతే గురువుకూడా జ్ఞానాన్ని మన మీద వర్షింపచేయలేడు. మనం ఏదైనా అడిగేటప్పడు గౌరవంగా అడగాలి. ఆయనకు ఒకవేళ అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పటికి మనం మాట్లాడే విధానం ఆయనకు చెప్పబుద్ది కలగాలి. గురువునుగౌరవించాలి, గురువును సేవించుకోవాలి, గురువు అవసరాలు ఏమిటో వాటిని తెలుసుకొని, వాటిని చూడాలి. తత్వాన్ని దర్శించినవాడే గురువు. గురువు తన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానం గురించి భోదిస్తే జుర్రుకోగలముగాని ఆయన భోధించకుండా ఎక్కడ జుర్రుకొంటాము. అది జ్ఞానపాయసం, కంచంలో పాయసం పోయకుండా జుర్రుకోండి అంటే ఏమి జుర్రుకొంటాము. జ్ఞానిని గౌరవించి, సేవించి, నమస్కరించి జ్ఞానం గురించి అడిగి తెలుసుకొని జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకో అని భగవంతుడు చెప్పాడు, జ్ఞాని ఆత్మలో భగవంతుడే ఉంటాడు అందుచేత జ్ఞానికి పెట్టిన నమస్కారం నాకు అందుతుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. జ్ఞానిభగవంతుడు వేరుకాదు. జ్ఞాని యొక్క ఆత్మే వాసుదేవుడు. జ్ఞానికి చేసిన గౌరవం ఈశ్వరుడికి అందుతుంది అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. బాబాగారు ఎంతసేపు మహిమలు చూపించారు కానిభోదలేదు అని చాలామంది అభిప్రాయం కాని అది తప్పడు అభిప్రాయం, వారు తీసుకోవటంలో పొరపాటు. బాబాగారికి బోధ ఉంది కానివాగుడు లేదు, ఉపన్యాసాలు చెప్పేఅలవాటు బాబాకు లేదు, సమయం వచ్చినప్పడు సబ్జక్టు టీచ్‌చేసేవారు. బాబాగారి టీచింగ్‌లో క్వాలిటీ ఉంది.

శ్రద్ధలేకుండా మనకు జ్ఞానం రాదు. జ్ఞానం సంపాదించేటప్పడు న్యూనత కనుక పెట్టుకొంటే జ్ఞానంరాదు. నాన్నగారు ఇక్కడ నాలుగు మాటలు చెపుతున్నారు. మనం ఇక్కడ కూర్చొంటే రోడ్డు మీద వెళ్ళేవారు మన గురించి ఏమనుకొంటారో అని ఇలా మనం అనుకొంటూఉంటే మనకు జ్ఞానం ఏమిటి? పూర్వజన్మలో మనం ఎంతో కృషిచేసి ఉంటేనే

జ్ఞానం పట్ల మనకు కాంక్ష కలుగుతుంది. ఇంద్రియాలను నియమించుకోవటం, ఇంద్రియాలను సంస్కరించుకోవటం, ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకోవటం అది కర్మయోగం యొక్కగమ్యం. మన మనస్సులో ఉన్న దోషాలను, బలహీనతలను తీసుకోవటమే భక్తియోగం యొక్కగమ్యం, భక్తి వలన మన మనస్సులో ఉన్న వెలితిపోవాలి. నేను మీకు ఏదో చెపుతున్నాను అనుకోండి, అది ఎందుకు చెపుతున్నానో దానిని మీరు వెంటనే గ్రహించాలి. నేను చెప్పేమాటలలో పొల్లుమాటలు ఉంటే తీసేయాలి. ప్రతీ మనిషికి సొంత బుద్ధిఉండాలి. జ్ఞానయోగం అంటే వివేకాన్నిపెంచుకోవాలి,బుద్ధిసూక్ష్మతను పెంచుకోవాలి. మనం ఈ భూమి మీద ఉండగా చెయ్యవలసిన కర్తవ్యం ఏమిటి? మనం సజ్జనసాంగత్యం చేస్తున్నామా లేకపోతే దుష్టసాంగత్యం చేస్తున్నామా అని విడదీసుకొనేదే నిజమైన వివేకం. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని గ్రహించటానికి బుద్ధిసూక్ష్మత అవసరం. బుద్ధిసూక్ష్మతలేదు అనుకో నీవు భగవద్గీత చదివినా అది నీగుండెకు పట్టదు. మనం ఏదైవాన్ని అయితే ఆరాధిస్తున్నామో ఆదైవంతో మనకు తాదాప్యం వచ్చేయాలి, గురువుతో మనకు తాదాప్యం రావాలి. ఎవడికైతే ఆత్మజ్ఞానం కలిగిందో, ఎవడైతే పరమాత్మతో తాదాప్యం పొందాడోవాడు శాంతిలో, ఆనందంలో ఊగిసలాడుతూ ఉంటాడు. పరమాత్మజ్ఞానం పొందినవాడు జ్ఞానగంగలో, శాంతిగంగలో ఈదులాడుతూ ఉంటాడు.

నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రం చేసినప్పడు ఏదో వచ్చేస్తోంది అనుకొంటున్నారు, పిచ్చోడా నీకు ఏమీరాదు. నిన్ను ఎవరైనా విమర్శిస్తూ ఉంటే ఏదోపోతోంది అనుకొంటున్నావు నీకు ఉన్నది ఏమీపోదు. ఇవన్నీ భ్రాంతిగొడవలు అన్నారు బాబా. ఈస్తోత్రాలు, విమర్శల గొడవలు వదిలెయ్యి, అసలు అటుచూడనే చూడకు అని బాబా చెప్పారు. సూర్యుడు ఉదయించినప్పడు ఏ కలర్‌లో ఉంటాడో అస్తమించేటప్పడు కూడా అదే కలర్‌లో ఉంటాడు. నేను అస్తమిస్తున్నానని ఏడుస్తూ కూర్చోడు. అందుచేత నీవు కూడా సంతోషం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా సూర్యుడులాగ ఒక్కలాగే ఉండు, సమానంగాఉండు. ఒకసారి బాబాగారు, ఆయన దగ్గర కూర్చొన్న ఒక అమ్మగారితో మీరు 600 సం॥ల క్రితం నాకు తెలుసు అన్నారు అంటే ఆ అమ్మగారు నాకు 30సం॥లు ఉన్నాయి, మీరు ఏమిటి ఇలా చెపుతున్నారు అంది. నీపూర్వజన్మలుఅన్నీ నాకు తెలుసు, ఆపూర్వజన్మలో ఉన్న అనుబంధమే నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొనివచ్చింది అన్నారు బాబా. అసూయపనికిరాదు, పూర్వజన్మ కర్మ ఫలితాన్ని బట్టివారు బాగుండవచ్చు, దానినిచూసి మీకు అసూయ ఎందుకు? అసూయవలన మీకు ఏమికలిసివస్తుంది. నీవు ఇతరులను భయపెట్టవద్దు, ఇతరులనుచూసి నీవు భయపడవద్దు అసలు భయపడవలసిన పని నీకులేదు. నువ్వు అసూయలోనుండి బయటకురాలేదు,

భయంలోనుండి బయటకు రాలేదు, దుఃఖంలోనుండి బయటకు రాలేదు, వీటిలోనుండి బయటకువస్తే ఉన్నది మోక్షమే అంటున్నారుబాబా. మీకు ఎప్పడైనా కష్టాలువస్తే కంగారుపడకండి, పేదరికంవస్తే కంగారు పడకండి. కష్టాలలో ఉన్నవారికి, పేదరికంలోఉన్న వారికి భగవంతుడు సహోదరుడుగా ఉంటాడు అని బాబా చెప్పారు. కొంతమంది వారికి పేదరికం లేకపోయినా పేదరికాన్ని వరించినవారు ఉన్నారు. అంటే పేదరికాన్ని వరించమనికాదు బాబాచెప్పేది పేదరికానికి ఉన్న సత్యత్వం ధనానికి లేదు అని బాబాచెప్పారు.

ఎప్పడైనా ఒకోసారి ఉద్రేకాలు వస్తాయి, ఒకోసారి భయాలు వస్తూఉంటాయి, వాటితో తాదాప్యం పొందవద్దు. సాధనచేసేటప్పడు నీకు ఏదైనా అనుభూతులు కలుగుతూ ఉంటాయి, స్వరూపజ్ఞానం కలిగేవరకూ మీరు ప్రయాణం ఆపుచేయవద్దు. జ్ఞానం పర్మెనెంట్‌గా ఉంటుంది. వచ్చి, వెళ్ళిపోయేది జ్ఞానంకాదు. ఈరోజు శాంతివచ్చి మరల రేపుపోతుంది అనుకోండి అది బాహ్యకారణాలవలన, నీకు ఉన్న మమతవలన, అహంత వలన వచ్చేదే కాని అది స్వతంత్రమైన శాంతికాదు, అది స్వతంత్రమైన ఆనందంకాదు. అందుచేత మీరు కానిదానితో దేనితోనూ మీరు తాదాప్యం పొందవద్దు. బాబాగారు చెపుతూ ఉండేవారు. నీగురువుమీద నీకు ఉన్న విశ్వాసం నిజమైతే మృత్యువుకు కూడా భీతి కలుగుతుంది, అది విశ్వాసం యొక్క గొప్పతనం. మృత్యువువచ్చి తీసుకొని వెళుతూఉంటే నేను ఎక్కడకు వెళ్ళటంలేదు, అంతటా ఉన్నాను, గురువులోనే ఉన్నాను అని అనిపిస్తుంది, గురువు అంటే చైతన్యమే. ఒకసారి బాబాభక్తుడికి స్వప్నం వచ్చింది. బాబా నీటిలో నిలబడిఉన్నారు, మోకాలువరకు నీళ్ళు ఉన్నాయి. బాబా నీపాదాలకు నమస్కారం పెట్టాలని ఉంది నీ పాదాలు చూస్తే నీటిలో ఉన్నాయి అంటున్నాడు ఆ భక్తుడు. అప్పడు బాబా అన్నారు పాదాలు దొరకటానికి నీవు చేసిన సాధన ఏమిటి? నువ్వు చేసిన కృషి ఏమిటి? అప్పడు అతనికి తపన కలిగింది. ఆ తపన కలిగినప్పడు బాబా నీటిలో నుండి కాళ్ళుపైకి తీసారు. అంటే తపన ఏర్పడ్డాక బాబాపాదాలు భక్తుడికి అందినాయి. భక్తిలేకపోతే, ఆతపనలేకపోతే పాదాలు అక్కడ ఉన్నా అవి నీకు దొరకవు. మీకు జ్ఞానం కావాలంటే శ్రద్ధ అవసరం. బాబా ఏవైనా మహిమలు చేసిచూపించారు అంటే అవి కేవలం మహిమలకోసం కాదు, అవినిజంకాదు అని ఆయనకు తెలుసు, తద్వారా మీకు ఈశ్వరుడిపట్ల విశ్వాసంకలుగజేసి మిమ్మల్ని తరింపచేయటానికే అవిఅన్ని చేసారు, మిమ్మల్ని ఎక్కడకు తీసుకొనివెళ్ళాలో ఆయనకుతెలుసు. మీదేహప్రారబ్దాన్నిబట్టి ఒకోసారి కష్టంవస్తుంది, ఒకోసారి సుఖంవస్తుంది, ఒకోసారి సంతోషంవస్తుంది, ఒకోసారి దుఃఖంవస్తుంది, ఒకోసారి లాభంవస్తుంది, ఒకోసారి నష్టంవస్తుంది ఇలా ద్వంద్వాలు వస్తూఉంటాయి. వాటిని జాగ్రత్తగా ఓర్చుకోవాలి, ధైర్యంగా ఉండాలి, అప్పడు దేవుని యొక్క అనుగ్రహం, అల్లాయొక్క

అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు అని బాబాచెప్పారు. మనం బాబాపాదాలను ఆశ్రయించి, ఆయన నామాన్ని స్మరించుకోవటంవలన, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం వలన అజ్ఞానంలోనుండి విడుదల పొందటానికి ఆయన సహాయసహకారములు అందుతాయి. కేవలం మన ప్రయత్నం వలన అజ్ఞానంలోనుండి విడుదలపొందలేము, ఆయన సహాయం అవసరం, మనంచేసే ప్రయత్నం వ్యవహారిక సత్యం, బాబాయొక్క అనుగ్రహం పారమార్థిక సత్యం. ఇటుకకు ఇటుకకు మధ్యసిమ్మెంటు ఎలా అంటిపెట్టుకొని ఉంటుందో అలాగ గురువుకి శిష్యుడికి మధ్య ప్రేమ అనుబంధం అలా ఉండాలి అని బాబా చెప్పారు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 2-7-04, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గురుపూర్ణిమ, వ్యాసుడుయొక్క జన్మదినమును గురుపూర్ణిమగా జరుపుకొంటున్నాము. ప్రతీ గురువు బోధస్వరూపుడై ఉంటే సరిపోదు, ఆయన అనుగ్రహ స్వరూపుడై ఉండాలి. గురువుకు మూడు నేత్రాలు, నాలుగు చేతులు, తలకాయలు లేకపోయిన ఆయన శివుడితో, విష్ణువుతో, బ్రహ్మదేవుడితో సమానమని, శివుడుచేసేపని, విష్ణువుచేసేపని, బ్రహ్మదేవుడు చేసేపని గురువు చేస్తాడు అని చెపుతారు. రమణ మహర్షిగారికి అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడే గురువు. మీకు ఏదైనా సందేహం ఉంటే భగవాన్ నోటితో చెప్పకుండానే ఆయన మీలోపల అంతార్యమిగా ఉన్నాడు కాబట్టి లోపల నుండే సందేహనివృత్తి చేసేవాడు. అది గురువు యొక్క వైభవం. మనలను భగవంతుడిలో ఐక్యంచేసేవాడే గురువు. జననమరణచక్రంలో నుండి బయటకురావటానికి గురువు యొక్క పాదాలు నావలాగ ఉపయోగపడతాయి. మన బంధువులతోటి, స్నేహితులతోటి, పరిసరాలతోటి, పార్టీలతోటి మనకు ఉన్న అనుబంధం అసత్యము, అది అంతామిధ్య, కళ్ళు మూస్తే ఏమీలేదు. మనకు గురువుతోఉన్న అనుబంధం జన్మజన్మలకు కంటిన్యూ అవుతుంది. మనం ఎక్కడ జన్మించినా గురువు చేత ఆకర్షింపబడతాము. దేహాన్ని బట్టే స్నేహితులు, బంధువులు, విరోధులు, ప్రియం, అప్రియం. ఇవిఅన్నీకూడా దేహంతో తాదాప్యం పొందే తలంపు మీద ఆధారపడ్డవిషయాలు. మనం ఏరోజునయితే దైవాన్ని స్మరించమో, మనకు ఏరోజునయితే గురువు యొక్క ధ్యాసలేదో ఆరోజు మనం చనిపోయిన వాడితో సమానము. వ్యాసుడి ఋణం మనం తీర్చుకోలేము. ఆయన వేదాలను విభజించాడు, ప్రచారం చేసాడు. ఉపనిషత్‌ల సారాన్ని కృష్ణుడు భగవద్గీతగా ఎలా చెప్పాడో, వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రాలు చెప్పాడు. సూత్రం అంటే చాలా విశాలమైన అర్థాన్ని చాలా తక్కువ మాటలలో పొదిగివ్రాస్తారు. బ్రహ్మసూత్రాలనే వ్యాససూత్రాలు అని కూడా పిలుస్తారు అంటే వ్యాసుడు చేత రచింపబడినవి. వ్యాసుడు జ్ఞానసముద్రుడు అందుచేత మనం ప్రతీరోజు ఆయనను స్మరించుకోవలసిందే.

గురువు చెప్పినమాటలను శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయాలి. శ్రవణం చేసిన ఆ మాటలను అనుసరించాలి. ఆమాటలను అనుసరించి, అర్థంచేసుకొని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి, అనుభవంలోనికి వస్తే జ్ఞానంయొక్కవిలువ, శాంతియొక్క విలువ అప్పుడు మనకు తెలుస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో అన్ని లాభాలకంటే ఏది గొప్పలాభం అని వ్యాసుడు ప్రశ్నించాడు. మీకు భౌతికంగా ఏదైనా లాభం వచ్చినా అది అసత్యం అని చెప్పాడు. ఒకవేళ భౌతికంగా మీకు వచ్చిన లాభాలు సత్యం అనుకొంటారు అనుకోండి. ఈఅసత్యము దగ్గర ఆగిపోవద్దు. ఈఅసత్యంనుండి, ఏ సత్యంను తెలుసుకొంటే నీవు అజ్ఞానంలోనుండి విడుదలపొందుతావో ఆ సత్యంలోనికి ప్రయాణంచెయ్యి. ఈ ప్రపంచంలో అన్నిలాభాలకంటే ఆత్మలాభం గొప్పలాభం అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. ఆత్మ అంటే దాని స్వరూపం జ్ఞానం, దాని స్వరూపం ఆనందం, దాని స్వరూపం శాంతి, అది ఎప్పుడూ ఉండేది. అది మనలో ఉంది. మనలో ఉన్నదే అంతటా ఉంది, అంతటా ఉన్నదే మనలోను ఉంది అది మనకు ఎందుకు తెలియటంలేదు అంటే మనం ఆడంబరజీవితంలోనుండి బయటకు రావటంలేదు, మనకు తపస్సులేదు, మాట దగ్గర నిగ్రహంలేదు, చేతదగ్గర పొందికలేదు, జన్మించినది మొదలు మరణించేవరకు మనం నామరూపాల చుట్టూ తిరుగుతున్నాము అందుచేతనే ఆవస్తువు గురించి మనకు తెలియటంలేదు. ఈ దేహం భూమిమీద తిరుగుతున్నప్పడే ఎవడైతే నామరూపముల నుండి విడుదలపొందుతాడో వాడికి లోపలఉన్న సత్యము స్పష్టముగా గోచరిస్తుంది. దేహాభిమానం లేకపోతే మనిషికి దుఃఖంలేదు, దేహాభిమానం తగ్గించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి, అదికూడా సాధనలో ఒక భాగము. ఏ సుఖాన్ని పొందిన తరువాత దానికిమించిన సుఖంగాని, దానితో సమానమైన సుఖంగాని లేదు అని మనకు స్ఫురిస్తుందో దానిమీద మన గమ్యం పెట్టుకోవాలి కాని తాత్కాలికంగా వచ్చే సంతోషాలు, దుఃఖాలు, లాభాలు, నష్టాలకు మనం పరిమితం అవ్వకూడదు. భౌతికంగా ఒక వ్యక్తిమీదగాని, ఒక సంఘటన మీదగాని ఆధారపడి మీరు సంతోషం తెచ్చుకొంటే అది పరిణామంలో తప్పనిసరిగా దుఃఖంగా మారుతుంది, ఇందులో సందేహం లేదు. ప్రపంచంలో ఏవస్తువుకు విలువలేదు ముందు అది గ్రహించాలి. నాకు కోరిక ఉంటే ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువు నాకు గొప్పగా కనిపిస్తుంది, ఆకోరికలేకపోతే ఏమీలేదు, అది సున్న అని మనకు తెలుస్తుంది. నీకు కోరిక ఉంటే అది గొప్పగా కనిపిస్తుంది. అది అసత్యం అయినా సత్యం కింద నీకు కనిపిస్తుంది. అందులో ఏమీలేదు అని దానిని పొందాక నీకు తెలుస్తుంది, ప్రతీజన్మలోను మనంచేసే పని ఇదే. నీకుతోచినట్లు చేయటంకాదు, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు అని గీతలో

భగవంతుడు చెప్పాడు. దైవప్రార్ధనవలన నిగ్రహం వస్తుంది. మనిషికి ఎంతో కొంత నిగ్రహం లేకపోతే వాడు ఏరంగంలోను అభివృద్ధిలోనికి రాలేడు. దైవప్రార్ధన ఏమిచేస్తుంది అంటే మనకు తెలియని వస్తువును తెలుసుకోవటానికి మనకు ప్రేరణ కలుగజేస్తుంది. భగవంతుడు చెప్పిన మాట మీద మనకు నమ్మకం కుదరటంలేదు, దానికి మనలో ఉన్న పాపం కారణం.

ఈశ్వరుడు అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, పనిచేస్తున్నాడు, ఈ సృష్టినంతానడిపేవాడు ఆయనే. అర్జునా! ఈ దేహదారులందరిలోను నేను అంతర్యామిగా ఉన్నాను. ఆదేహం యొక్క ప్రారబ్దాన్ని బట్టి ఆ శరీరాలను త్రిప్పతున్నాను అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఈ ఒక్క శ్లోకం మీకు అర్ధమయితే చాలు. మీ శరీరం ద్వారా ఏపని జరగాలి. మీ శరీరం ఎప్పడు మరణించాలి, మీ శరీరం ద్వారా ఏ అనుభవాలు పొందాలి అన్నీకూడా ఒక ఫుల్‌స్టాప్, కామాకూడా తేడా లేకుండా అంతఫెరఫెక్టుగా జరిగేలా ఆయన చూస్తాడు. ఇప్పడు మనకు ఒక కష్టం కలిగింది అనుకోండి అది అంతర్యామిగాఉన్న ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా ఆకష్టం కలగటానికి అవకాశంలేదు. మనం ఆకష్టంద్వారా, ఆదుఃఖంద్వారా, ఆ అశాంతిద్వారా నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు ఉన్నాయి. ఆపాఠాలు నేర్వేవరకు వాటిని అక్కడ ఉంచి తరువాత తీసేస్తాడు. అప్పటివరకు తీయడు. మనకు బుద్ధివచ్చేవరకు మొట్టికాయలు మొట్టి అప్పడు ఆపుచేస్తాడు. మనం ఎవరికోసమైతే కష్టపడతున్నామో, ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నామో, మనకు ఎవరి మీద మమకారం ఉందో ఒకోసారి సడన్‌గా వారే మనకు విరోధులవుతారు. ఏమిటి వీరుఇలాగ అయ్యారు అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని అది ఈశ్వరుడికి తెలియదా? నీకు వారిమీద మమకారం తగ్గించటానికి ఈశ్వరుడి ప్రణాళిక అది. జరిగే సంఘటనలవలన లాభం రానియ్యి, నష్టంరానియ్యి ఏది వచ్చినా అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా రావటంలేదు. దానివలన నీవు నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు ఉన్నాయి, అది గ్రహించు నువ్వుకాలేజిలో, స్కూలులో చదివి నేర్చుకొనే పాఠాలకంటే ప్రకృతి నేర్పే పాఠాలు, జీవితం నేర్పే పాఠాలు ఎక్కువ ఉంటాయి. మంచిచేసిన వాడికి దుర్గతిలేదు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. మనం ఎప్పడైతే మంచిని వదిలేసామో అప్పడు చెడ్డలో పడిపోతాము. కోరికను దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచెయ్యకు. కోరికతో సంబంధం లేకుండా వచ్చిన ఫలితం నీకు అపకారం చెయ్యదు. పనిద్వారా మనం పొందవలసిన శిక్షణ చాలా ఉంది. పనిని విడిచిపెట్టమని కాదు, కోరికతో చేసే పనిని సన్యసించమని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనం భక్తిని పూజగదికి, వంటిగదికి పరిమితం చేయకూడదు. ప్రార్ధన వలన ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం వస్తుంది, సూక్ష్మబుద్ధి కలుగుతుంది, దైవానికి సన్నిహితం అవుతాము, ఇహానికి దూరమవుతాము. ఒక రోజు భోజనం లేకుండా ఉండగలనుగాని

ఈశ్వరుడిని ప్రార్ధించకుండా ఒక్కరోజుకూడా ఉండలేను అని గాంధీగారు అనేవారు. దేహానికి భోజనం ఎంత అవసరమో అంతకంటే కూడా మనస్సుకు ప్రార్ధన అవసరం. శరీరం మరణించిన వెంటనే జీవితయాత్ర ముగిసిపోతుంది అని భౌతికవాదులు అనుకొంటారు. శరీరం మరణించినప్పడు శరీరగతమైన యాత్ర ముగుస్తుంది కాని జీవితయాత్ర ముగియదు, ఇంకో శరీరంలో జీవితం కంటిన్యూ అవుతుంది. చనిపోవటం అంటే ఆదేహగతమైనయాత్ర ముగిస్తుంది అంటే ఆదేహం అక్కడితో ఆగిపోతుంది. చుట్టాలు, స్నేహితులు అక్కడితో తెగిపోతారు అంతేగాని జీవుడియాత్ర కొనసాగుతుంది. ఒక అమెరికన్ సైంటిస్టు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చి పది నిమిషాలు కూర్చొన్నాడు. ఆయన భగవాన్‌తో ఏమీ మాట్లాడలేదు. భగవాన్ ఆయనతో ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఈదేహం ఎప్పడయితే మరణించిందో అప్పడు జీవితం ముగిసిపోతుంది అని ఇంతవరకు అనుకొనేవాడిని కాని ఈ ఋషి సమక్షంలో కూర్చొన్నప్పడు ఈశరీరం నేనుకాదని, ఈ ప్రాణంనేనుకాదని, ఆలోచించే బుద్ధిని నేనుకాదని, చాపల్యంగా తిరిగే మనస్సును నేనుకాదని వీటితో కించెత్తుకూడా సంబంధం లేకుండా నాహృదయంలో ఏదో నిజం ఉందని నాకు స్ఫురించింది. ఈఋషి ఆపనిని నాకు సైలెంట్‌గా చేసిపెడుతున్నాడు. ఆయన సహాయ సహకారములు నాకు అందుతున్నట్లు నాకు తెలుస్తోంది కాని తెలియాలి అని ఆయన అనుకోవటం లేదు అని ఆసైంటిస్టు చెప్పాడు. హృదయం హృదయంతో మాట్లాడేటప్పడు, ఆ ఆప్యాయత ఉన్నప్పడు మాటలతో పనిఏముంది. మనకు ఆప్యాయత, ప్రేమ తక్కువ అయినప్పడు కల్పించుకొని మాట్లాడాలి. మనకు అవసరంలేని మాటలు మాట్లాడుతూ ఉంటే అవి మనకు క్షోభను తెచ్చిపెడతాయి. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. అక్కడకు వెళ్ళేవరకు ఈ జన్మలలోనుండి, వికారములలోనుండి, ఈ ప్రకృతిగుణాలలో నుండి మనం విడుదలపొందలేము. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం గురించి నీకు తెలియజేసి, అక్కడకు చేర్చేవాడే గురువు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు తెలిసేవరకు ఏజన్మకు ఆజన్మ నిజం కానిది నిజం అని అనుకొంటూఉంటావు. ఎప్పడో గురువు ఇంటర్‌ఫియర్ అవ్వాలి. మనం ఏదో కొంచం ప్రయత్నం చేసినా ఆయన కలుగుజేసుకొని జ్ఞానాన్ని ఇచ్చేస్తాడు, వాడు గురువు అని భగవాన్ చెప్పారు. హంసకాకితో స్నేహం చేస్తుంది అనుకోండి. హంస గుణాలు కాకికిరావు కాని కాకిగుణాలు అన్నీ హంసకు వచ్చేస్తాయి అని ఒక మహాత్ముడు చెప్పాడు అంటే దుర్జనుడితో సహవాసంవలన సజ్జనుడు పాడైపోతాడు అని చెప్పటం, దుర్జనుడు సజ్జనుడు అవ్వకపోయిన సజ్జనుడు మాత్రం దుర్జనుడు అయిపోతాడు, ఆ సహవాసం యొక్కవేగం అటువంటిది అని చెప్పటం. మనకు ఎక్కువగా పనికిరానితలంపులు వస్తూఉంటాయి. అవి ఇహానికి పనికిరావు, పరానికి పనికిరావు. వ్యర్ధమైనచింతలు, కోరికలు, ప్రపంచంలోఉన్న

దెయ్యాలన్నీ నీతలలో కాపురం ఉంటాయి. మన బుర్ర దేవుడికి వర్కుషాపుకాదు, దెయ్యాలకు వర్కుషాపుగా ఉంది. భగవంతుడి నామాన్ని స్మరించటంవలన ఆయన సాక్షాత్కారం అయినా, అవ్వకపోయినా ముందు ఈ వ్యర్థమైన గొడవలు, దెయ్యాలు అన్నీ కూడా నీ తలలో కాపురం ఉండకుండా జపం ఆపుచేస్తుంది.

రామనామాన్ని తారకనామం అంటారు. తారకనామం అంటే తరింపచేసేది, రక్షించేది. రాముడియొక్క నామం, ఆయన కళ్యాణగుణాలు ఒక్కసారి స్మరించేటప్పటికి మనస్సు పల్చబడిపోతుంది, చిరిగిపోతుంది. రాముడిలో గొప్పతనం ఏమిటి అంటే ఎక్కడా రియాక్షన్ కనబడదు. మనకు అసలు విశ్వాసం ఉండాలి గాని ఒక్క విశాస్వమే మన హృదయంలో ఉన్న నిజం దగ్గరకు తోలుకొనిపోతుంది. ఏతలంపులయితే నిన్ను దుఃఖానికి, వేదనకు గురిచేస్తున్నాయో ఆతలంపులనుండి జపధ్యానములు నిన్ను విడుదలచేస్తాయి అందుచేత జపధ్యానములు విడిచిపెట్టవద్దు. గాంధీగారు రామనామం బాగా ప్రాక్టీసు చేసారు. గాంధీగారిని పేల్చినప్పుడు హేరామ్, హేరామ్ అన్నారు. ఎందుచేతనంటే గాంధీగారి ఎముకలను, రక్తాన్ని, మాంసాన్ని, ఆయన మనస్సును, గుండెను అంతా రామనామం పట్టేసింది. గాంధీగారికి గురువు ఎవరు అంటే వాళ్ళ ఇంట్లో పనిమనిషి ఆయనకు గురువు. రామనామం గురించి ఆవిడే గాంధీగారికి చెప్పింది. అందుచేత ఆయన జీవితం పొడుగునా ఆమెను మర్చిపోలేదు. కాలుజారకుండా నువ్వు ఎంత జాగ్రత్తపడతావో పెదాలు జారకుండా కూడా అంత జాగ్రత్తపడు అన్నారు భగవాన్. అంటే ఉపయోగం లేనిమాట ఒక్కమాట కూడా నీవు మాట్లాడవద్దు అన్నారు. ఒకవేళ కాలుజారినా, నోరుమాత్రం జారకూడదు, ఇదంతా తపస్సులో భాగము. మనం దేవాలయంకు వెళతాము అనుకోండి. అక్కడ అవసరంలేని పెంకుముక్కలు, చెత్త ఉన్నాయి అనుకోండి. వాటిని మనచేత్తో తీసేసి ప్రక్కన పెడతాము అనుకోండి, అదికూడా తపస్సులో భాగమే. మనం స్వార్థలేకుండా ఏపని చేసినా అది తపస్సే. ఇప్పుడు మనం చేసేది ఏమిటి అంటే ఇంట్లో దుమ్ము అంతా తీసుకొనివెళ్ళి మెయిన్‌రోడ్డు మీద వేస్తాము అంటే రోడ్డు పాడైపోయినా ఫరవాలేదు మన ఇల్లు బాగుంటేచాలు. ఇది మన దేశభక్తి ఇది మనం చేసే తపస్సు. భగవంతుడికి గుహేశుడు అని పేరు ఉంది అంటే హృదయగుహలో ఉన్న ఈశ్వరుడు. మిగతా బయట కనిపించే దేవుళ్ళు అందరూ మన శరీరం ఎంత నిజమో, మన మనస్సు ఎంత నిజమో వారూ అంతేనిజం. మనకు వచ్చే ప్రతీతలంపుకు ఈనాటికైనా, ఏనాటికైనా, రాబోయే జన్మలో అయినా మనం జవాబు చెప్పి తీరాలి, ఇందులో రాజీలేదు, ఇది రంపపుకోత. నువ్వు భక్తిపూర్వకంగా, విశ్వాసంతో పూజ, జపం, ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే నువ్వు కానిదానిలో నుండి విడుదల పొందుతావు. నువ్వు

ఎప్పుడైతే కానిదానిలో నుండి విడుదల పొందావో నువ్వు హృదయగుహలో పడిపోతావు. పాములను, తేళ్లను ఇటువంటి విషజంతువులను చంపినాదోషంలేదు, పాపంలేదు అని భాగవతంలో ఒకమాట ఉంది, కాని గాంధీగారు అదికూడా అంగీకరించలేదు. పాముచేత కరవబడి చనిపోయే ప్రారబ్దం కనుక వాడికి ఉంటే వాడు మారుమూల ఉన్నా, మంచంమీద ఉన్నా పాము చేత కరవబడి చనిపోతాడు అనిచెప్పారు.

మన గమ్యం ఏమిటి? కాశీవెళ్ళటం, రామేశ్వరం వెళ్ళటంకాదు. మన హృదయగుహలోనికి మనస్సును ఉపసంహరించాలి. మనస్సును ఉపసంహరించి, ఉపసంహరించి దానిని హృదయగుహలోనికి పంపాలి. హృదయగుహలో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. ఆయన మంచికి బహుమానం ఇస్తాడు, చెడుకు పనిష్మెంట్ ఇస్తాడు. కాని ఇవిఅన్నీ వ్యవహారికసత్యం. జ్ఞానదాత, శాంతిదాత మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు, కాని మన దేహబుద్ధివలన ఎక్కడో ఉన్నాడు అని మనకు అనిపిస్తుంది. మన హృదయంలో ఉన్న గుహేశుడికి పూర్తిగా శరణాగతి చెంది నాకు జ్ఞానమే కావాలి. నాకు శాంతే కావాలి అని అడిగితే భగవంతుడు మనం ఏది కోరితే అది ఇస్తాడు. మనం హృదయగుహలోనికి ప్రవేశించకపోతే మనం కోటిజన్మలు ఎత్తినా మనకు జ్ఞానం కలిగే ప్రశ్నలేదు. ఎక్కడ జ్ఞానం ఉందో, ఎక్కడ శాంతి ఉందో అక్కడకు మనం వెళ్ళవలసిందే. హృదయగుహలోనికి వెళ్ళటానికి మనకు అభ్యాసం, వైరాగ్యం ఉండాలి. అభ్యాసం, వైరాగ్యం, సజ్జన సాంగత్యం, సాధన ఇవిఏమీ లేకుండా మనం హృదయగుహలో ప్రవేశించలేము. హృదయగుహలో ప్రవేశించకపోతే జ్ఞానం సాధ్యంకాదు. నువ్వు కానిదానిలో నుండి విడుదలపొందకపోతే నువ్వు ఏదిగాఉన్నావో అది నీకు ఎరుకలోనికి రాదు, అది నీవే అయినప్పటికి అది నీకు ఎరుకలోనికిరాదు. మనం మామిడిచెట్టువేస్తే మామిడిపండుకాస్తుంది, అలాగే వైరాగ్యం అనే వృక్షానికి కాసేపండు ఆత్మజ్ఞానం. ఎక్కడ గడ్డిమేటు కనిపిస్తే ఈగడ్డిమేటు మనకు ఉంటే బాగుండును, ఏది కనిపిస్తే అది మనకు ఉంటే బాగుండును అని మనం అనుకొంటూ ఉంటే ఇంక మనకు వైరాగ్యం ఎలా వస్తుంది.

నువ్వు ఒక రూపానికి, ఒక నామానికి పరిమితమై ఉన్నావు. ముందు ఈ రెండింటిలో నుండి నీవు విడుదలపొందాలి. వీటిలోనుండి విడుదలపొందాలంటే ఒక అవతార పురుషుడునో, గురువునో ఆశ్రయించాలి. భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో ఏమన్నారు అంటే లోకం యొక్క మోహం పోవటానికి నీ మోహంలోపడ్డాను. నీమీద ఉన్న మోహం కూడా పోతేగాని తత్వం నాకు తెలియదు. నీ మీద నాకు ఉన్న మోహం నీవే పోగొట్టాలి. నీ మీద ఉన్న మోహం నీవు తొలగించవు అనుకో నాకు తత్వం తెలియదు. తత్వం తెలిస్తేనేగాని జ్ఞానంరాదు. దేనికోసమైతే నువ్వు అన్వేషిస్తున్నావో, దేనికోసమైతే నీవు జపతపములు

చేస్తున్నావో అది నీవే అన్న సంగతి నీకు తెలియాలి, అదే తత్వం. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తెలియబడాలంటే జ్ఞానిని ఆశ్రయించు. జ్ఞానిని అడిగేటప్పుడు గౌరవంగా అడగాలి, ఆయన మీద నమ్మకంతో అడగాలి, ఆయన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానసముద్రం పొంగాలి, అది నీవు జుర్రుకోవాలి. నువ్వు అడిగే ప్రశ్న వినయంగా, హృదయపూర్వకంగా, నిండు మనస్సుతో అడగాలి, గురువుకు చెప్పే ప్రేరణ కలగాలి. గురువు అవసరాలు ఏమిటో చూస్తూ ఉండాలి. కొంతమంది భక్తులు ఎలాగ ఉంటారు అంటే గురువుకు మంచినీళ్ళు కావాలనుకోండి, నాకు మంచినీళ్ళు కావాలని గురువు చెప్పనక్కరలేదు వీరికి తెలుస్తుంది, అటువంటి భక్తులు కూడా ఉంటారు. గురువుతో అంత తాదాప్యం పొందినవారు ఉన్నారు. వారు జ్ఞానం గురించి అడగనక్కరలేదు, వారికి ఇవ్వబడుతుంది. నరేంద్రుడిని చూసేటప్పటికి రామకృష్ణుడికి గొప్ప సంతోషం వచ్చేసేది. శరీరం విడిచిపెట్టే రోజున రామకృష్ణుడు అంటాడు నరేన్ నేను చేసిన సాధన, నా పుణ్యం అంతా నీకు ఇచ్చేసి నేను పేదవాడిని అయిపోయాను అన్నాడు. గురువు యొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రుడైనప్పుడు గురువు నోటి ద్వారా వచ్చే మాటకూడా అనుగ్రహమే, ఆ అనుగ్రహమే తీసుకొనివెళ్ళి నిన్ను హృదయగుహలో పడేస్తుంది. ప్రధానమంత్రి దగ్గరకు వెళ్ళి ఏమండీ మాకు ఇంట్లో తుడుచుకోవటానికి చీపిరిలేదు, చీపిరికట్ట ఇవ్వండి అని అడగటం ఎలా ఉంటుందో అలాగే దేవుడిని జ్ఞానం అడగటం మానివేసి ఏవో చిల్లర కోరికలు అడగటం అలా ఉంటుంది అని స్వామీజీ అన్నారు. నువ్వు జపం చేయగా చేయగా కొంతకాలానికి నీకు తెలియకుండగానే రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి వేరుతో సహానశిస్తుంది, అప్పడు జ్ఞానసముద్రంలో ఐక్యమవుతావు.

ఈ రోజు గురువులనందరిని స్మరించుకొంటూ అంటే వ్యాసుడు, బ్రహ్మదేవుడు, దక్షిణామూర్తి, వశిష్ఠుడు, శుకుడు ఇలా పెద్దలనందరిని స్మరించుకొంటూ మన గురువును కూడా స్మరించుకోవాలి. గురుపూర్ణిమ ఎందుకు ఏర్పాటు చేసారు అంటే కనీసం ఆ రోజున గురువును గౌరవించటానికి, గురువుతో అనుబంధం పెంచుకోవటానికి మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. అజ్ఞానంలోనుండి జ్ఞానంలోనికి, అసత్యంలోనుండి సత్యంలోనికి, బంధంలోనుండి మోక్షంలోనికి తీసుకొని వెళ్ళేవాడు గురువుమాత్రమే. దేహం చనిపోయినప్పడు బంధువులతో, స్నేహితులతో అందరితో సంబంధం తెగిపోతుంది కాని గురువుతో సంబంధం తెగదు.. ఈ మాట చెప్పటానికి భగవాన్ పులినోటిలో పడ్డ మాంసపుముక్క అన్నారు. పులినోటిలో పడ్డ మాంసపుముక్కను ఎలా తీయలేమో అలాగే గురువుయొక్క అనుగ్రహంలో పడ్డవాడు ఏదో జన్మలో తరింపబడతాడు తప్ప అందులోనుండి ఎస్కేప్ అవ్వటానికి అవకాశంలేదు. మీరు ఒకవేళ గురువును విడిచిపెట్టినా గురువు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు. దేవుడు చెరకుగెడ అయితే అందులో ఉన్న రసం గురువు. చెరుకుగెడలో పైపెచ్చు, పీచు, ఎక్కడో రసం ఇవి అన్నీ ఉంటాయి. అంటే దేవుడిలో అన్నీ ఉంటాయి. కాని గురువులో ఇవి ఏమీ ఉండవు, చెరుకుగెడలో ఉన్న రసమే గురువు. దేవుడు ఒకవేళ శిక్ష వెయ్యటానికి చూసినా గురువు మిమ్మల్ని తప్పించటానికి చూస్తాడు, వాడు గురువు, ఒకడు పొరపాటు చేసి వచ్చి బాబాగారి దగ్గర కూర్చొన్నాడు. అతనిని పట్టుకోవటానికి వచ్చినవాడు కూడా బాబాగారి దగ్గర కూర్చొన్నాడు. బాబాగారి దగ్గర నుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు పట్టుకొందాము, ఆయన దగ్గర ఈ గొడవ ఎందుకు అనివాడి ఉద్దేశం. పొరపాటుచేసినవాడు బాబా పాదాలను వదలకూడదని అక్కడే కూర్చొన్నాడు, ఇద్దరూ కదలటంలేదు, గురువుయొక్క దయ ఎలా ఉంటుందో దానికోసం ఈ ఉదాహరణ చెపుతున్నాను. అప్పడు బాబాగారు కలుగజేసుకొని పొరపాటు చేసినవాడిని నువ్వు భోజనం చేసి వెళ్ళిపో అన్నారు, పట్టుకోవటానికి వచ్చినవాడిని నువ్వు రెండు రోజులు ఇక్కడే ఉండి వెళ్ళు అన్నారు. పొరపాటు చేసినవాడు ఇంటికి వెళ్ళిపోయి మరుసటిరోజున మేజిస్ట్రేట్ దగ్గరకు వెళ్ళి నేను చిన్న పొరపాటు చేసాను అన్నాడు. మనం ఎవరినైతే పట్టుకోమని పంపామో వాడే ఇది అంతా చేసాడు అని మేజిస్ట్రేట్ అనుకొని వాడికి రూ. 1000 పెనాలటీ వెయ్యవలసింది కాని రూ. 50 కట్టి వెళ్ళిపో అన్నారు. రెండోవాడు బాబా దగ్గర నుండి రెండు రోజుల తరువాత వస్తాడు. వాడిని చూడగానే మేజిస్ట్రేట్ మీకు పురమాయించిన పని బాగానే అయిపోయింది అన్నారు. అంటే బాబాగారు ఇద్దరిని సేవ్ చేసారు ఇద్దరికి సుఖాంతం అయ్యింది. గురువు యొక్క కృప అటువంటిది, ఇది గురువుకే సాధ్యం. గురువు యొక్క దయలేకుండా బ్రహ్మానుభవం కలుగదు. కేవలం పుస్తకాలు చదివి జ్ఞానం సంపాదించేద్దాము అని అనుకోవటం ఎటువంటిది అంటే లక్కతో తయారు చేయబడిన మామిడిపండును నోట్లో పెట్టుకొని రసం పీల్చటం వంటిది. మనం జ్ఞానం పొందటానికి తగిన అర్హత, యోగ్యత గురువే పట్టిస్తాడు. ప్రారబ్ధాన్ని భరించే శక్తిని కూడా ఆయనే ఇస్తాడు, అన్నీ ఇచ్చి మోక్షాన్ని కూడా ఇస్తాడు, వాడు గురువు, బయట ఉన్న చీకటిని సూర్యుడు తొలగిస్తాడు, మన లోపలఉన్న చీకటి అంటే అజ్ఞానాన్ని తొలగించేవాడు గురువు. గురువు అంటే జ్ఞానసూర్యుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

25-07-2004	ఆదివారం	పాలు పేట (వయా) జువ్వలపాలెం, ఏలూరుపాడు భీమవరం నుండి పెదలంక లేదా మూలలంక బస్సులు వెళతాయి.
01-08-2004	ఆదివారం	ఐ. భీమవరం, శివాలయం వద్ద
08-08-2004	ఆదివారం	శ్రీరమణక్షేత్రం, జిన్నూరు

రమణ భాస్కర సంవత్సర చందా రు. 150/-

ఎడిటర్ **పెన్మెత్స శ్రీరామరాజు** గారికి

శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు - 534 265, ప॥గో॥జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

రమణ భాస్కర సంవత్సర చందా (ది. 20-9-2004 నుండి ది. 05-9-2005 వరకు) నిమిత్తం రూ. 150/-లు పంపుచున్నాను. (ఈ కూపను పూర్తి చేసి పంపించండి)

పేరు ....

తండ్రి / C/o. ....

డోర్ నెం.........................వీధి / రోడ్ నెం...

గ్రామం .... పిన్ కోడ్ ....

మండలం .... జిల్లా ....

డి.డి./యమ్.ఓ./నగదు ....

ఫోన్ (STD కోడ్‌తో సహా)...................... ....

రమణభాస్కర పత్రికకు అడ్రస్సు సరిగా ఇవ్వని కారణంగా చాలా పుస్తకాలు తిరిగి వచ్చుచున్నవి. రమణభాస్కర అందకపోయిన, మీ అడ్రస్సు మారిన, వెంటనే మీ పేరు ముందు ఉన్న నెంబరును వ్రాస్తూ డోర్ నెంబరు, వీధి పేరు, ఏరియా, పిన్‌కోడ్‌తో సహా సరియైన పూర్తి చిరునామా మాకు వ్రాయండి. వెంటనే పంపబడతాయి.

పాలకొల్లు క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్‌లో
విప్లవ వీరుడు అల్లూరి సీతారామరాజు 107వ జయంతి ఉత్సవ ఛాయచిత్రాలు

శ్రీ మంతెన వెంకట సూర్య సుబ్బరాజు, Ex, MLA కొత్తపేట మరియు జస్టిస్ నడింపల్లి సుబ్బరాజు, హైదరాబాద్ గార్లను సన్మానిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

మెరిట్ విద్యార్థులకు స్కాలర్‌షిప్‌లను అందజేస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు